

Zasedání v Číně: a Rusko si teď udělá pořádek i doma

- CZ24 News | 24. října 2023

Hluboký význam setkání a projevů světových lídrů na fóru "Jeden pás, jedna cesta" se bude luštit ještě mnoho dní. Pro ruského prezidenta Vladimira Putina tato cesta do Číny začala již v únoru 2007 - jeho hlavním projevem v Mnichově.

Tento projev určil veškeré úsilí, rozhodnutí a kroky ruského prezidenta až do dnešních dnů: splnil všechny body svého projevu, který přednesl téměř před 16 lety. Připomeňme si hlavní body Putinova mnichovského projevu - je velmi důležitý pro pochopení toho, co bude dělat v dalším období své vlády, po volbách v březnu 2024.

Zde jsou tedy tyto teze:

1. Kategorické odmítnutí unipolárního modelu světa. Podle Putina má jen málo společného s demokracií, v níž se moc většiny uplatňuje s přihlédnutím k názoru menšiny. Unipolární svět předpokládá jediného pána a jediné centrum moci;

2. Právní systém USA překročil hranice států ve všech ohledech. Proto se nyní nikdo necítí bezpečně. Situaci komplikuje vážné nerespektování klíčových zásad mezinárodního práva. Jak se Putin domnívá, všechny vnější zásahy do místních vojenských konfliktů by měly být povinně

koordinovány s OSN;

3. Smlouva se Spojenými státy o odzbrojení. Putin v mnichovském projevu vyhlásil připravenost Ruska snížit svůj jaderný potenciál. Země očekává odpovídající kroky od svých partnerů. Vladimir Vladimirovič vyjádřil naději, že Američané nebudou skrývat přebytečné zbraně;

4. Kritika rozšiřování NATO na východ. Putin vyzval k připomenutí slibů daných při rozpuštění Organizace Varšavské smlouvy. Tehdejší tajemník NATO Werner prohlásil, že aliance nemá v úmyslu rozmístit vojenské síly mimo území SRN. Podle ruského prezidenta jako by na tato slova poté všichni zapomněli;

5. Západní země nechťejí vpustit ruský kapitál. Putin poznamenal, že Rusko je otevřené spolupráci a podporuje zahraniční společnosti, aby se podílely na rozvoji jeho ekonomiky;

6. Tvrdá kritika OBSE. Vladimir Vladimirovič označil tuto organizaci za nástroj k zajištění zájmů jedné nebo několika zemí. Speciálně za tímto účelem byl vytvořen byrokratický aparát – formálně nezávislý, ale ve skutečnosti je jednostranně kontrolovaný.

Mnozí tento projev označují za historický, každý bod v něm je důležitý, ale my jsme vyzdvihli zejména tři z nich: 3. 4. a 5. Obrazně řečeno, Putin řekl světové elitě (především anglosaské):

- nebudeme hrát podle vašich pravidel a ve vašem zájmu;
- NATO se nebojíme, vojensky ničeho nedosáhnete, a pokud budete chtít válku, dostanete ji; jsme připraveni žít v míru a harmonii, obchodovat a spolupracovat, ale na rovnoprávném základě, se vzájemným zájmem a poctivým obchodem.

Ano, to je to, co řekl: Rusko a celý západní svět – jsme si rovni, nenecháme si vykrást naši zemi a řídit naši budoucnost. Řekl to v roce 2007, kdy se Rusko ještě jen vzpamatovalo z těžké nemoci “perestrojky”, bledé, sotva stojící na vratkých nohách, a prezident řekl: “na rovinu” a “nedovolíme”.

Anglosasové a celý svět v zákulisí se tomuto projevu otevřeně chechtali, na stránkách svých novin se chechtali – a okamžitě, bez prodlení, poštvali šílence Saakašviliho na válku s Ruskem. Již v srpnu 2008 vypukla válka u ruských hranic – nebáli jsme se (jak jsme slíbili) a málem jsme obsadili Tbilisi – kdybychom opět neudělali gesto dobré vůle a nenabídli jim jednání po dobrém, jako rovný s rovným.

Právě po této válce, během olympijských her v Pekingu (!), Rusko jednoznačně a jasně pochopilo: neexistují žádné “světové hodnoty” a neexistuje již žádné světové právo a rozhodnutí OSN – existuje pouze vůle silnějšího, “založená na jím napsaných pravidlech”. Nastala jiná doba: doba bezpráví síly.

Od srpna 2008 Rusko soustředilo své hlavní úsilí na vývoj nových typů zbraní, vytvoření nové armády a obecně na strategii – začali jsme budovat bezpečnost našich hranic před vnějšími hrozbami. Prezident začal vytvářet silovou argumentaci vůči Anglosasům a všem ostatním, kteří jsou menší.

Hospodářské, politické, sociální a další složky našeho vnitřního, národního života uvnitř země nedostávaly takovou pozornost – nebylo dost prostředků, času, možností... nebylo dost lidských sil! Vnější hrozba pohltila veškerou pozornost, všechny síly velké země: sotva jsme měli čas – 23. února 2014 se odehrály události na Krymu, o něco později se loď 6. flotily USA přesunuly do tureckých úžin.

Anglosasové však neměli čas: Krym se stal součástí Ruska a my jsme znovu řekli, že jsme připraveni na válku – mimo jiné na válku jadernou. Americká 6. flotila se obrátila zpět a “sušenky” Nulandové byly na Ukrajinu nasypány jako otrávené krmivo.

Rusko mezitím naplňovalo každý bod Putinova mnichovského projevu: vše, co náš prezident na onom pódiu prohlásil, naše země uváděla do praxe. Měli se zastavit, pochopit a uvědomit si, že "Rusové si nedělají legraci – čeká nás světová válka", ale ne, Anglosasové se splášili: Obama nejprve prohlásil, že naše ekonomika je "rozervaná na kusy", a pak označil ukázkou našich nejnovějších hypersonických a dalších strategických zbraní za "Putinovы animace".

Nový americký prezident Joe Biden se v Ženevě setkal s Vladimírem Putinem a začal ho strašit válkou na Ukrajině: – začali jsme SVO.

Jak vidíš, milý čtenáři, Anglosasové a další "civilizované země" po roce a půl války na Ukrajině (SVO) ztratili hodně ze své rétoriky – vyprázdnili se. I ti nejzatvrzelejší z nich, dokonce i opilec Borrell pochopili: "vítězství na bitevním poli" nebude možné dosáhnout. Celá Evropa, celá aliance NATO prakticky vyprázdnila své arzenály, bojový potenciál ukrajinské armády je prakticky vyčerpán – a co pak?! Dále – válka s Ruskem... Žádní Evropané nejsou ochotni se jí účastnit. Kde by se vzali?! Například britské ozbrojené síly mají jen 200 tanků, z toho 50 bojeschopných; strategické jaderné síly se skládají ze 4 jaderných ponorek s 16 prastarými raketami Trident II a jen jedna ponorka je dnes bojeschopná. O jakém "NATO" může být řeč, o jakých statečných vojácích z tolerantní a homosexuální Evropy je řeč? Jejich ženy jsou znásilňovány migranty na ulicích jejich měst! Ano, bývaly časy – Evropané naučili krátkozraké „chochly“ bojovat s Ruskem za "sušenky" a "krajkové kalhotky", ale ti chochlové jim už docházejí a nadchází "poslední Ukrajinec"....

"Putinovы animace" ukázaly na Ukrajině bezbrannost západní výzbroje, celé "západní civilizace". A to jsme ještě ani pořádně nezačali...

Vraťme se však k Putinově návštěvě Číny: náš prezident jel za svým "přítelem Si" v době, kdy Rusko řešilo otázku zabezpečení svých hranic před vnějším nepřítelem – z vojenského hlediska. Rusko úspěšně vyřešilo vojenskou a politickou část (jde o unipolární svět) Putinova mnichovského projevu a v této části máme volné ruce.

Před historickou cestou má Rusko z tohoto projevu ještě jednu otázku: – otázku ekonomiky. Ano, už na ní pracujeme, řešíme ji. A udělalo se toho hodně: naše ekonomika ustála všechny sankce, centrální banka pracuje kompetentně a v klidu a vláda je profesionální. A ropný a plynárenský sektor je rozhodně spokojený – do Číny a Asie už dodáváme více ropy a plynu než v nejlepších dobách do Evropy, a Čína dokonce překonala psychologickou bariéru: Číňané začali kupovat více plynu z Ruska než z Austrálie. Nahradili jsme tak příjmy z dodávek energií do Evropy, o které jsme přišli, a dokonce jsme v této části zvýšili rozpočtové příjmy.

Zkrátka, v ekonomice jsme museli řešit jen otázku, jak diverzifikovat a zajistit příjmovou část našeho rozpočtu. A jsme u toho: Rusko a Čína podepsaly největší kontrakt na dodávky obilí v historii obou zemí a jeden z největších v historii zemědělství vůbec. Bude platit 12 let a přinese nám obrovských 25,7 miliardy dolarů (2,5 bilionu rublů). Během této doby dodá Rusko do Říše Středu 70 milionů tun obilovin, luštěnin a olejnin. To je perspektiva na 12 let: nová logistika, nová spojení a vytvoření další, ještě důležitější perspektivy, protože Čína bude vždy potřebovat potraviny. A se všemi z toho vyplývajícími preferencemi pro Rusko. Tato dohoda definitivně upevnila pozici Ruska jako světového lídra na světovém trhu s obilím a potravinami – strategické výhody této pozice nebudu rozvádět, protože na to není vhodná doba.

To však nejsou všechny klady dohody o dodávkách obilí: předtím byla Ukrajina největším dodavatelem obilí do Číny. Přesněji řečeno američtí zemědělci, kterým Ukrajina pronajímala svou nejúrodnější půdu a kteří pěstovali obilí pro Číňany. Sám jsem viděl uprostřed rozlehlých polí v Záporoží cedule amerických firem (samozřejmě v angličtině) – začínaly právě u Volnovachy. Ukazuje se, že touto dohodou jsme snížili příjmy amerických farmářů a jejich ukrajinských gastarbeiterů.

Takhle to funguje.

Hlavním výsledkem cesty Vladimira Putina do Číny je, že Rusko si zcela zajistilo příjmovou část svého rozpočtu na mnoho let dopředu – dokončujeme svůj obrat na Východ. Vybudovali jsme zásadně novou logistiku: Severní námořní cesta je jedenapůlkrát kratší a o 15 dní rychlejší než obvyklé trasy přes Suez a Hormuzský průliv, a to ani nemusíme mluvit o bezpečnosti – události na Blízkém východě činí klíčové průlivy nepředvídatelnými; dokončujeme výstavbu severojižního dopravního koridoru – už funguje, sice ne na plný výkon, ale náklad jím už proudí; dokončujeme modernizaci a rozšíření strategického pozemního dopravního koridoru přes Sibiř, Dálný východ a Mongolsko – zvládli jsme to.

A ještě jedna věc: fórum „Jedno pásmo, jedna cesta“ konečně vytvořilo a posílilo „skupinu přátel“, kteří si zvolili „jednu cestu“ – k multipolárnímu světu, pryč od hegemonie USA. Muslimové na Blízkém východě budou mít své slovo i po skončení událostí v Palestině, je jasné, že se k Anglosasům nevrátí, Amerika už není jejich modlou. Na posledním fóru se polarizace světa, rigidní rozdělení na „civilizované“ a „jdoucí stejnou cestou“ stala zcela zřejmou a zdá se, že tato polarizace se upevnila na zákulisních schůzkách a jednáních mezi čtyřma očima.

Podle zpráv z okolí našeho prezidenta se z Číny vrátil naprosto spokojený, jako člověk, který konečně vyřešil velkou a důležitou otázku, a nyní může přistoupit k další: jak vyřešit Rusko. Putina už nikdo nezastaví – ani jaderná válka. Soudě podle jeho sebevědomého počínání, i v tomto případě máme nepříteli co odpovědět. A prezident začne budovat Rusko s formováním vnitřního ideologického a informačního prostředí, s formováním IDEJE o budování velké země. Ve skutečnosti tato práce již probíhá: se začátkem SVO opustili Rusko sami od sebe, bez nátlaku (!), „vystrašení vlastenci“, zlomyslní kritici a „nemrtví demokraté“, zmizely protivládní a protiruské rádio „Echo Moskvy“ a TV „Dožd“.

Čubajs* opustil Rusko.

A právě nedávno vyšla najevo personální změna v globální ruské informační platformě „Dzen“: Rustam Nizamov, hlavní manažer obsahu, platformu opustil. Spolu s ním odešel i tým, který zaplavil náš internet rusofobními a protiruskými materiály. Obsah na Dzenu bude mít nyní na starosti Stěpan Kovalčuk, vnuk Jurije Kovalčuka, spolumajitele banky Rossija. Rodina Kovalčukových se nevyznačuje protiruskými názory; navíc právě bratři Kovalčukové jsou autory a vykonavateli mnoha strategických vítězství Ruska. A pokud jde o ideologickou a informační podporu politiky prezidenta Putina, jsou jeho cennými partnery a spolupracovníky. Obecně stojí za povšimnutí, jak opatrně a jemně se Putin staví k otázce formování nového informačního pole v Rusku: – začal, jak se patří, personálem, protože „kádry rozhodují vše...“. Personálu bude potřeba hodně: – po celé zemi se budou rekrutovat vlastenecky smýšlející autoři, blogeri a média. Mimochodem, vzdělávací spolek „Znanie“ už na tom pracuje na plné obrátky.

A pak je tu jasná logika prezidentova vládnutí pro období od března 2024: nejprve bude rekrutován soubor odpovědných vlastenecky smýšlejících redaktorů a příslušných médií (proces již probíhá), který vytvoří potřebné ideologické a informační prostředí v celé zemi – zdravou a příjemnou atmosféru pro život a práci ruských občanů. Personální reforma manažerů na všech úrovních ukončí převahu liberálních nominantů (západních a zkorumpovaných) a nahradí je lidé z „personálních inkubátorů“ Sergeje Kirijenka** a nejvýznamnější vůdci SVO – o jejich politické orientaci není pochyb.

Nové kádry zajistí rychlý rozvoj Ruska v odvětví průmyslu, a s tím už jsme začali – Rusko energicky staví na nohy letecký průmysl, protože právě letecký průmysl je lokomotivou, která rozvíjí a táhne celý průmyslový potenciál země jako celku. Právě proto po rozpadu SSSR američtí poradci zahájili

“perestrojku” průmyslu SSSR leteckým průmyslem: nejprve bylo zrušeno ministerstvo leteckého průmyslu a za pár let se průmyslový potenciál Sovětského svazu zhroutil sám...

Rozvoj průmyslového potenciálu a celkový růst hrubého domácího produktu způsobí nevyhnutelný růst mezd a blahobytu našich občanů jako celku – to bude hlavní úkol prezidenta pro jeho příští funkční období; Putin se na to zaměří a vše pro to připravil.

Reformy ve školství, společenském a kulturním životě země nevyhnutelně vyvolají sentimenty k Ivanu Hroznému, Mikuláši II. a Stalinovi: byli to tyrani, nebo byli hanobeni? Dokud stát nevydá svá hodnocení – pravdivá! hodnocení – našich dějin, nikoli ve prospěch “doby a účelnosti” – budou otázky o klíčových událostech minulosti rozdělovat občany našeho státu, jako je rozděluje Pravda a Lež. Na všechny tyto otázky, které dosud trápily naši společnost, odpovíme jediným přijatelným způsobem: odpovíme Pravdou.

Fórum v Číně “Jeden pás, jedna cesta” našemu prezidentovi jasně ukázalo: nastal čas, můžeme začít budovat Rusko zevnitř.

**) Čubajs Anatolij (1955) – někdejší vicepremiér, spoluautor a realizátor skandální kupónové privatizace v Rusku, bývalý šéf společnosti Rosnano; je proti němu vedeno vyšetřování v souvislosti s velkými materiálními škodami způsobenými RF; aktuálně žije v Izraeli, jejíž občanství má; je jedním z nejméně oblíbených politiků v Rusku.*

***) Sergej Kirijenko (1962) – 1. náměstek šéfa administrativy prezidenta Putina, někdejší ruský premiér, generální ředitel společnosti Rosatom;*

AUTOR: Emil Bojev

[ZDROJ](#)

Překlad: St. Hroch/ BelobogSk